

hois a inscrutabile a q̄s cog
noscet illud. Quātum est cōfide
racō impfectōnum moralium.
nam nescim? licet sperare possu
mus an aliquod opus merito
rū fecerimus cūctis dieb? vite
nostre. Tū quia sepe vitia vir
tutis palliū induunt. tū q̄ ob
missio vni? circūstantie debite
totum opus vitiat a pauci ibi
diligentiam adhibēt. tū quia
supbia vel inanis gloria sepe
totū op? vitiat. vñ ysa. lxxij.
Sicut pannus menstruate
vniūse iustitie nostre. Et iob.
ix. Verebar omnia op̄ra mea
sciens q̄ nō parcis delinquenti
Et gre. v. mor. Sepe iustitia
nostri ad examen diuine iusti
tie deducta iniustitia est. a sor
det in cōspectu districti iudicis
quod in oculis fulget operātis.
Sextū est cohabitatio humi
liū in corpore a opere. Sicut
enim ille qui omumicat super
bo induet superbiam eccl̄. xiiij.
Sic qui omumicauerit hūili i
duet humilitatē. vñ o do ep̄us
parisiēn. in mēsa semp ante se
posuit despectōres paupes a a
latere alios. Requisitus autē
quomodo posset hoc tolerare.
Rūdit q̄ quidā nobilis miles
cum docuerat iob. v. scilic; visi
tās sp̄s tuā non peccab. Sep
timū ē a forte optīm cōsideracō
pprioz peccatoz que quilibz

meli? scit q̄ alter vel scire debz.
Si ei peccasti semel mōr liter
deū a omnē creaturam sibi ser
uicem offendisti. ideo scd; dei
iusticiam panis te suffocare de
beret. a aqua s̄bmergere. ignis
icinerare. aer inficere. bestie de
uorare a ita de sibi? intelligē
dum est scdm hug. Quia scd;
augu9. pccō? non est dignus
pane quo vescit. q̄d igr de te
qui forte cētes peccasti mōr li
ter. Cōsiderem? igitur in alijs
bona nō mala. in nob̄ v̄ro fre
quent? nostra mala. .

Capitulum xiiij.

Decimo prohibetur p̄ a
mo precepto inanis
gloria prout est pec
catū mōrle quo ppriū dei vic
regis seculozum a immortalis
honor a gloia. i. thi. i. tollitur
quodāmodo. Et rō. i. Qui cum
cognouissent deum. non sicut
deum glorificauerūt a obscu
rum est insipiens cor eozum de
hoc vidēdum est primo quan
te p̄uitatis sit hoc vicū a peri
culi. Secundo que a quotu
plex sit inanis gloria. Tercio
quādo sit peccatum mōrle vel
non. Quātum ad p̄mū notā b
dū s̄m thō. 2. 2. q. xxxi. Qd̄ ina
nis gloria differt a supbia. nā
supbia non est inanis gloria

nec appetitio eius sed supbia est causa appetitōis inanis glorie. **V**n supbia facit appetere inordinate propriam excellentiam. et ex isto facili mouet hō ad appetendum manifestacionē eiusdem excellentie. et illa est appetitio inanis glorie. **E**t occurrere ibi pnt quatuor. nā vane gloriosus putat i se eē aliquid excellentia certa dignū qualiter tñ non est. appetit ut alij hoc cognoscāt et manifestum fiat vult ut hoc alij approbent laudent et honozēt et in tali laude vel approbacione delectat. **S**e cūdo nōndum scdm eūdem q inanis gloria licet nō sit semp peccm mōrle. est tñ valde periculofū peccm triplici de causa. **P**rimo qz nulli psonē peccit **I**uvenes impugnt ut ptz in vital patrū de pueis. vno in duodecimo anno. alio in. xv. serpētem illese ad mōsteriū portātibz quos abbas flagellauit: cur non discerēt mites et huiles eē corde. **S**enes excecatur ut patz in solitatio p̄dicante et missam cātate cathecumis. cū null⁹ adesset nisi pater obseruās. **N**obiles proicit ut ptz in ezechia rege qui vnica oratiōe obtinuit percussione cētum octuaginta quinqz miliū hōim. alia oratiōe. xv. ānos adiectos vite. **E**t regressum solfaciētem. xxxij. ho-

ras die. qui tamē tādē eleuatus nisi peitenciam egissz deo valde displicuissz ut dicit. **C**assiodorus. viij. principalibz vicijs. **E**t originaliter ponitur. iij. regum. .xx. et ysa. xxxvij. et xxxix. **R**uales inflat ut ptz i fratre mat tam vestibus alligāte ut eēnt lōgiores. **C**ui demon ait. o mōchx si maiora valeres maiora faceres. **F**eminas etiā sanctas inficere nititur ut ptz de sancta melaiarōna vidua. ecc. libras argēti sancto bantone presentante. cui cū pater nihil grāde responderz. mulier ait pater. ecc. libre sunt. **R**nt p̄. si deo dedisti scit quātū. si mihi mercedem pdidisti i celo. **V**iros sanctos decipit ut ptz de sancto eleuteio abbate de quo refert gre. iij. dyalogoꝝ. q̄ cū puez a demone nocte vxatū ad mōsteriū suum detulissz et ibi puero exnte illeso p̄ dicerz. ecce fratres quō demon mōialibz illis illudit. **S**tatim puer obfidetur iterato. et p̄ eleuteri⁹ ploras imperat ut nēo cibū gustz nisi puer sanetur. **Q**uē cū fletu factū ē demō abcessit et pater demiceps humilior fuit. **S**ecūdo qz hoc vitii oibus opibus se inflectit malis quidē in hns q̄ gloriātur cū male fecerit et exultāt in reb⁹ pessimis p̄. ij. **H**ois etiā ut oracōi p̄dicacōi

lectōi. correctōi. cātui. taciturnitati vestimētis hūilib; rligioso incessui dīnis officijs a fili b; infidiat opib; ut preat qđ aliavita non fatiūt vñ aug9. i regula **S**upbia etiā twis opibus infidiatur. ideo scī p̄res ut cassian9 refert: hoc vitū assila uert cepe vbi vna sblata pellicula otinue decorticada alia restat Itē assilatur scopolo maū ad quē illisa nauis referta oib; twis statū mergitur. Itē s̄m gre. latromi q̄ thesauri in via recipit onfū Itē s̄m crif. Arbi iuxta viā plātate cui9 poma raro maturescūt Itē v̄to v̄eti q̄ fructū tenez statū destruit. Exemplū in vitasp̄m vbi frat ut putabatur deuot9 onagros in solitudine v̄dit ut onea portarent. qđ cū anthonio frēs retulissent ait **I**te inqt ē v̄lut nauis pleā dūnicis piculo exposita maris post pauca aut tpa flēte anthoio q̄hitū est qđ fler; s̄. lapsū inqt illi9 de q̄ in dixistis ite et videte in matta eū flentē inuert et repierit et q̄nto die defūct9 ē. **T**ercō est hoc viciū de testabile qz in oi loco h̄iez reperit eē. in solitudine. vnde beatus appoloni9 cū. xv. āno existēs heremū intrar; et ibi p. xxx. annos māsi s̄ v̄tus ē ab āgelo ut exiret et p̄ verba sua egyptios dūteret plures. ait. **A**ufer a

me queso spiritū inanis glorie. cui angelus. subter pedes proiecit q̄c quid circa ceruicē tuā re peis quo facto dyabolū proiecit clamātē et sic prio liber effectus est. **I**tē de alio patre qui cū obsessos liberaret impugnat ab hoc viciō obtinuit obfideri et tandem fratrum oracōe sanatus liberatus est a demōe et ab inani gloria. ymo hoc vitium victum acri9 infurget. **E**t p̄mū est in vite s̄cte inchoacōne et vltimū in victoria. quod nec cristū dimisit quū eum impugnaret et in p̄naculo cum eo demon ascēdit. **S**ūt autē quicq; remedia. **P**rimū ut sollicitate videam9 ne in principio. medio aut in fine operis boni vana gloria se immisceat s̄ oia in deo dirigam9 scđ; illud ps̄. **N**on nob̄ domine nō nob̄ sed noi tuo da gloriam. **H**ic sanctus tho. fecisse dicitur crucifixo quādo honorabatur: cū pollice vic; secrete crucē fatiendo sub scapulari et dicendo p̄fatū verficulum. **S**ecundo ut vreamur oia opa nostra cum b̄to **iob. ix.** **R**e forte nisi fecerimus ut debuimus scđm illud luce. **xvii.** **C**um omnia feceritis que p̄cepta sunt vobis dicite serui mutiles sum9. quod facere debuimus fecimus. **T**ercō cōfideremus q̄ntum malum faciat

qz oia opera bona pōt destrue
re scđ; illud xp̄i. receperit me
cedē suā qđ xp̄s ait de p̄p̄o
tis math. vi. Q̄nto ut opa ap
parēter rara a bō occultemus
q̄tum possum? ut nesciat fini
str̄ qđ faciat dextra tua math.
vi. Quinto ut orem? cōtra tā
tum vitū vñ sup illud 1 th̄. ij.
deo q̄ pbat corda nostr̄. dicit
glō. ut sibi nō hoibus placea
m? qđ nisi ipse in nob̄ opetur
vitare neqm̄? Et aug? idem
dic̄. Quas vires nocendi habe
at hūane glorie amor. nemo
sentit nisi qui ei bellū indixerit
d Quo ad. ij. principale nōn
dum qz gloria in p̄posito figt
qz bonū alicui? deueniat in. no
ticiā alteri? vel aliorz. ⁊ ad ap
pbacōnem eorum. Et sic appe
tere gloriā est aliquē appe
tere vt bonū suum verū vel appa
rēs viat in noticiā ⁊ ad appro
bacōnem alterius vel aliorz. s;
aliquē q̄rere gloriā p̄ extero
ra facta. fit per hoc qz aliquis
opa sua agit corā alijs aut lo
quitur aut qñ maifestatur p̄
laudē alienā. ut qñ honoatur
ab alijs qz tunc vidētes eum
honorāi maiora de eo estimāt
Et ista pertinent ad filias ma
nis glorie. de quib; postea di
cetur. Secundo nōndum qz
non ois appetitus glorie est
malus s; appetitus inanis glo

rie semp est mal? nā ut thō.
vbi prius dicit ad perfectionē
hois pertinet qz ipse se cognos
cat s; qz ipse cognoscatur ab
alijs nō pertinet ad ei? pfectō
nem. Et ideo non est p se appe
tendum. potest tñ appeti iq̄ tū
ē vtile ad aliqd. Vnde tri
PLICITER est vtile ⁊ licitū qz ali
quis cognoscatur ab alijs bo
nus. Primo ad hoc ut deo ab
hoib; gloificetur. vñ math. v.
Sic luceat lux v̄ra corā hoib;
ut videāt opa v̄ra bona ⁊ glo
rificēt prēm v̄strum qui in ce
lis ē. Secūdo ad hoc qz hoies
proficiant in bono qđ in alijs
cognoscunt ut in p̄cedenti au
toritate etiā pat;. Et sic fecit
ap̄lus. ij. cor̄n. xi. ⁊ xij. ut disci
puli sui p̄ pseudo ap̄los nō de
ciperētur vel eis pl? crederēt
ait Ter virgis ce fus sū. ⁊ mul
ta alia que ibi enumerat de se
ap̄ls bona. Tercō ad hoc qz ip
se homo ex bonis q̄ in se cog
noscit p̄ testimonium laudis
aliene studeat in eis pseuerare
⁊ ad meli ora proficere. Et sic
licet habere curā de fama ⁊ eā
tueri. Etiam sic fit in treugis q̄
sunt super graduandis in vni
uersitatib; ⁊ scđm hxc tria lau
dabile est. qz quis habeat curā
de bono noie. Et qz pvideat
quis bona corā hoibus nō tñ
coram deo Rō. xij. non tñ q̄ in

hōim laude inaniter delectetur
 pōt igitur laudabiliter ad alio
 rū vtilitatem gloriā suam que
 rere sicut a deus suam gloriā;
 querit non ppter se s; ppter nos.
Est ergo nōndū hic qm ge
 nere est gloria triplex. vna ve
 ra. secūda vana. tertia dyaboli
 ca. **P**rīma ē septuplex. vna qn
 quis nulli peccati sibi cōsciū
 est de qua. ii. cor. i. Gloria nra
 hxc est testimoniū sciētie no
 stre. vicoz qn dulcedo sctis pi
 ritus manifeste scitur. qui spi
 ritu sancto testimoniū dat spi
 ritu nostro qm filij dei rō.
viii. **S**ic hic cauedū est ne qd
 decipiatur in dulcedie spūali a
 sentimentis. qz quedā sunt cō
 munes malis et bonis. **A**lie spū
 les tm bonis ut beatus ber. n. tra
 dit in ep̄la ad fratres de mōte
 dei. vtilissima ē et na glōia. alie
 tres sūt prius recitate. **T**ercio
 nōndū qz glōiam suam pōt
 quis querere ut pmissum est s;
 illud cōpetit potissime pfectis
 viris. vnde math. v. cristus
 discipulis ait a doctozib; **S**ic
 luceat ac. nec tamen talib; se
 per cōpetit sed quādo est nōbi
 lis necessitas vel vtilitas **I**nfi
 mis aut et impfectis non ē tam
 cautum ppter periculū inanis
 glōie. qz scdm greg. **H**ō inno
 tescere hōibus sine piculo vix
 fieri potest patēt hxc vbi prius

p ap̄lm qui ait. i. cor. xii. **I**nfi
 piens factus sum id est ad mo
 dum insipientis quodammodo
 feci gloriādo. vobis me coegit
 sc; malis facilius ac quiescēdo
 doctozibus. **S**ecunda glo
 ria vic; vana sit quātupliciter
 scd; tho. **P**rīmo ex parte mate
 rie bone glōie paulo sup̄. **C**ū
 qd appetit qd alijs appareāt ali
 qua bona in se a illa approbet
 tanq; bona a magna qd tm non
 sit in eo. ut cū appetit qd alijs eū
 estimēt doctū aut deuotum a
 multum doctū aut liberalē. aut
 diuitē aut pulchz nobilem a
 sic de similib; cum non sit talis
Aut cum appetit ut alijs putent
 eum fecisse tale op; quod tam
 non fecit. **S**ecundo gloria est
 vana cū quis querit glōiam
 de re qd nō ē gloria digna ut de
 caduca re a fragili. **S**ic ē pul
 chritudo corpis. diuitie. cristi
 tudo crimum et hmoi. mane ei
 est a vanū qz homo huius mo
 di res caducas fragiles a mo
 dicas que cōmunit magis no
 cent qz profint tam magnas
 reput; qz etia; glōiam de eis
 querit a vult qd alijs in eo talia
 noscāt a tanq; bona a magna
 reputent et approbent. **T**ercō
 est vana cum quis glōiam q
 rit de rebus inutilibus a noci
 uis que non sūt apud multos
 gratia peccata reputata ut de

supfluis fuptibus in ouiujs. in vltib? edificijs. familia a fit gloia sic vana ex parte materie. Quarto est vana ex parte ei? a quo quis gloiā querit puta cū q̄s appetit bō sua vā vel apparentia fieri manifesta hoib? ut ea approbēt quoz tñ hoim iuditiū ē fallibile et incertum ut hoibus simplicib? mū danis et seculaibus q̄ actus hoiminū frequēter solum extrinsecus cōsidēant et multoties non bona aut modicū bō estimāt magna et excellentia. pmo frequenter de rebus modicū aut nihil iudicare sciūt. ut si quis appeteret doctus apparere ap̄ p̄dicas et rudes. q̄ de huiusmōi iudicare non sciunt. Tales enim noscūt solū sensibilia et p̄sentia ut diuitias potētiam pulchritudinē et similia modica pmo talia sunt bō mīma. non media ut virtutes. nec maxima ut b̄titudinem fatiētes que tñ minima bō maxima estimant Et illos qui talia hnt estimāt gloriosos et reuerentur tales et honozant. vna aut bona habentes et vze bona ut virtutes ipsi nō noscūt. aut modicum reputant. aut parūpendunt aut q̄d deterius ē cōtēnunt. et ideo inane et vanū est testimo mū huiusmōi bonoz ab eis q̄ rezere. Quinto modo gloia fit in

anis et vana ex parte ipsi? quā gloiā querit. ut qui gloiam suam non refert in debitū finē puta i dei honozē et proximi salutem. Omne enim bonū de quo quis recte gloiā querit debet credere a deo sibi eē datum. et ira non habet hō hoc ase. h̄ est quasi quoddā bonū diuinum et deo de isto principalit̄ debetur gloia et laus. Et ideo qñ hō appetit ut bonum suū alijs fiat manifestū. debet hoc appetere ad istū finē ut deus ex hoc laudetur. qui tale bonū largitus ē. Ideo dicit ap̄lus. ij. cor. x. Qui gloriatur in dño glorie tur id ē de bono op̄ze nō querat sibi gloriā h̄ deo. Tale enim bonum datur hoī a deo ut ex illo alijs p̄fit. et ideo itētū debet appetere gloiam de tali in q̄tum p̄ eam paratur sibi via ad hoc ut alijs p̄fit sic ap̄lus ut sup̄ patuit. Rñ ergo homo appetit gloiā et illa sistit aut in seip̄m solū refert i sui laudē et recōmēdacionē et nō in profectū proximi. aut in dei laudē et gloiā finaliter tunc est vana gloia et inanis et peccatum q̄ quodcūq; vanū appetere est peccm scdm illd̄ ps̄. filij hoiminū vsq; quo graui corde ut q̄d diligitis vanitatē et queritis mēdatiū rē. Tertia glo h̄ria vic; dyabolica est etiā ex

parte materie. qñ q̄s gloriā querit de pc̄is nō bilibus a de rebus magis ignominioſ q̄ glorioſis. ut cū quis per potētiā aliquē opprimit. aut cū nō bili persona luxuriat? est. aut aliquid iniuste a tali recepit. a haſtiluſit in pc̄is. aut p̄ multo luſit ⁊ vult ut ali j hoc noſcāt ⁊ approbent hoc eſt diabolicū peccatum. qz demones ſic corā ſuo principi gloriari ſolent de malis in que alios proiecerūt

Cōtr̄ quos in p̄s. Quid gloria ris i malitia q̄ potēs es iniquitate dilexiſti maliciā ſup benignitatem iniquitatē magis q̄ loqui eqtatē p̄pterea deſtruet te deus in fine.

Quo ad .iiij. principale. quādo ſc̄z inanis gloria ſit peccatū mōrle nōndū ſc̄dm thō. vbi ſup q̄ aliquādo vane glorie appetitus eſt mōrle. aliquādo vialē. Omne em̄ peccatū qd̄ ſit cōtra caritatē eſt mortale a ſolū tale. mō inanis gloria quedā eſt cōtr̄ caritatem quedā nō. Et lic̄z pc̄m inanis glorie p̄ciſe ſc̄dm ſe cōſideratū ⁊ put ſibi nō oīgitur aliud peccatū nō repugnat caritati proximi ut qz quis appetat bona que in ip̄o ſunt vel apparēt maifeſta ſei alijs a laudari et hoc p̄ciſe p̄pter delcācōem quā habet in aliorū laude hoc nō ē cōtra caritatē proximi nec aliquo

mōi nocumētū ei? **Poteſt** h tñ inanis gloria eē cōtra caritatē proximi inq̄tum aliud peccatū ei ſc̄z inanis glorie oīunctū eſt. vnde hęc p̄ma r̄gula eſt. qz qñcumqz ordīnat inanis gloria in aliud pc̄m mōrle tanq̄ in finem ut cū quis vult videri doctus ut ali j ſibi credant ⁊ ſic eos perducāt in perfidiā. vel cū quis ſe laudat de fidelitate vel facit ſimulata op̄a ut eum eſtmet p̄būm a fidelem ⁊ ſic poſſit eos dānificare in rebus perfurtū vel p̄ aliam fraudē nōbilitate p̄fertim dānoſam v̄l cum q̄s vult videri diues vel nobil p̄pter hoc ut mulierē aliquam poſſit allicere in ſui amorē a cōſenſum luxurioſū. Tū qz illud eſt cōtra caritatem proximi qz in magnū nocumentum fieri peccatū mōrle. Et de illo ſonabāt etiā r̄gule poſite ſup de ſupbia qñ ſit pc̄m mōrle.

Secūda regula ē. Quāuis p̄c̄m inanis glorie p̄ciſe ſc̄dm ſe oīderatū a ſine cōiūctōe alteri? p̄c̄i nō ſit cōtra caritatē proximi tñ e ut ſic cōtra caritatē dei tripliciter ſm̄ thō. Primo racōe materie de qua quis gloriatur ut cū quis gloriatur de aliquo falſo quod eſt cōtrarium dīne reuerencie ſic illud. **Ezech. xx viij.** Eleuatum eſt cor tuum et dixiſti deus ego ſum. **Suo** mō

si gloriaretur de omnipotentia. omnipotentia. vel quod esset deus et sic laudari appetere; valde peccaret contra dei reuerentiam et mortaliter. **Sicut** fecit alexander magnus qui filius iouis a multis dici delectabatur. at tamen cum telo grauius in expugnatione ciuitatis vulneratus esset ait. omnes me dei filium clamant. sed hoc telum me hominem esse fatetur. **Item** idem cum se pro deo adorari vellet. **Quidam** miles ei ait. **Si** dii corpus auro tuo equissent. capite celum et manibus utrosque fines terre caperes aut tangeres. **Cum** sis igitur equalis alijs. alijs te non preferas. **Sic** fecisse voluit octavianus. si sibilla maiorem ei non ostendisset. **Et** herodes fecit se adorari pro deo ut patet actu. xij. **Similiter** si quis gloriam querere de aliquo bono tanquam a se habito et non tanquam a deo accepto mere gratuito gloriaretur de falso scilicet quod aliquid haberet a seipso et non a deo. esset contra dei reuerentiam peccatum mortale. **Sicut** fecisse videtur nabuchodonosor monarcha qui in pallacio de ambulans ait. nonne hec est babilon ciuitas magna quam ego edificavi in domum regni in robore fortitudinis mee et in gloria decoris mei daniel. iij. quo loquente statim vox sibi omnibatur quod septem annis ut bos

fenum comedere debet et provari se sibus. **Ad** illum primum modum etiam pertinet secundum thomam. **Cum** quis bonum temporale de quo quis gloriatur preferat deo quod hoc prohibetur iere. ix. **Non** gloriatur sapiens in sapientia sua nec fortis in fortitudine sua. nec diues in diuitiis suis. sed in hoc gloriatur quod gloriatur scire et nosse me quod ego sum dominus qui facio misericordiam et iudicium et iusticiam in terra. hec enim placet mihi ait dominus. **Secundo** modo appetitus inanis glorie contriatur dilectioni dei ex parte eius a quo gloria queritur. ut cum quis testimonium et approbationem hominum prefert testimonio et approbationibus dei. **Sicut** contra quosdam de principibus sacerdotum dicitur ioh. xij. quod dilexerunt plus gloriam hominum quam gloriam dei nam ut ibi habetur. multi ex principibus et legisperitis et sacerdotibus crediderunt in christum sed propter phariseos non confitebantur ne de synagoga eicerent quod erat apud eos valde ignominiosum. **Isti** ergo plus refugerunt illam ignominiam et plus dilexerunt gloriam hominum et plus voluerunt honorari et tanquam boni reputari et approbati ab hominibus quam gloriam dei id est quam appetierunt a deo approbati et coram eo iusti existere. **Et** secundum nicolaum de lira de

iustorum numero in parte vel in toto fuerunt nichilominus? quod ad ipsum venit nocte et princeps et est iohannes ut super et ioseph ab arimathia et gamaliel etc. **Tercio** modo appetit? vane glorie et pugnat dilectioni dei et hoc ex parte ipsius gloriatis scilicet qui intentionem suam refert ad gloriam tanquam ad ultimum finem ita quod gloriam appetit propter seipsum nullo modo referendo eam in utilitatem proximi aut dei honorem finaliter. **Et** qui opera virtutum ordinat utilitate in gloriam suam tanquam in suam et optum sibi ut quod ieiunat dat elemosinam et similia ut alii sciant et eum glorificent. **Et** qui tamen diligit eam et appetit quod etiam propter ipsam; obsequendam non permittit facere contra deum sic est peccatum mortale. **Quando** vero gloria est vana aliquo modo super positum circa secundam appositionem attentionem non repugnat dilectioni aliquorum modorum nunc praefactorum tunc appetitus vane glorie non est peccatum mortale sed solum veniale ut dicitur theologia.

Capitulum xv.

Undecimo hic prohibetur procrisis. nam ex premissis patet. Sic finis superbie est propria excellencia quam intendit superbus. sic finis appetitionis inanis glorie est manifestacio proprie excellencie quod illam intendit vane gloriose. ad hanc

aut manifestacionem seipsum theologia. **2. 2. 9. Cxxxij. ar. v.** potest quod ostendere et directe tripliciter. **Primo** per verba et sic est iactancia. **Secundo** per facta falsa et sic est procrisis. **Tercio** per facta verba habentia quandam ammiracionem et sic est presumpcio novitatum. **De** procrisis ergo tria sunt dicenda. **Primo** quod sit et qualiter committitur et quomodo mala sit. **Secundo** quando sit peccatum mortale seu sub precepto prohibita. **Tercio** a quibus se minore possit ostendere quod sit in re quod videtur propria. **Quantum** ad nonendum secundum theologia ubi super quod procrisis dupliciter capitur vno modo omnium alio modo proprie communiter seu generaliter procrisis idem est quod falsacio et sic est medatum consistens in signis exteriorum factorum ut cum quis per aliqua exteriora signa aret aut factorum aliquid de se signat quod in eo non est aut melius aut excellentius quam in eo veraciter existat. et isto modo magnus apparatus vestitus est simulacio seu procrisis latius hinc sapiencie. **Et** magnus status et sumptuosus in equis servis et similibus est simulacio divitiarum et potencie. **Et** sic omnis simulacio seu procrisis est medatum et ideo peccatum et aliquando mortale si est contra caritatem. aliquando veniale sic de medacio dicitur infra in precepto. viij. capituli.